DE NACHTEGAAL
NAAR HANS ANDERSEN

39

LEKENSPELEN V.C.J.C.

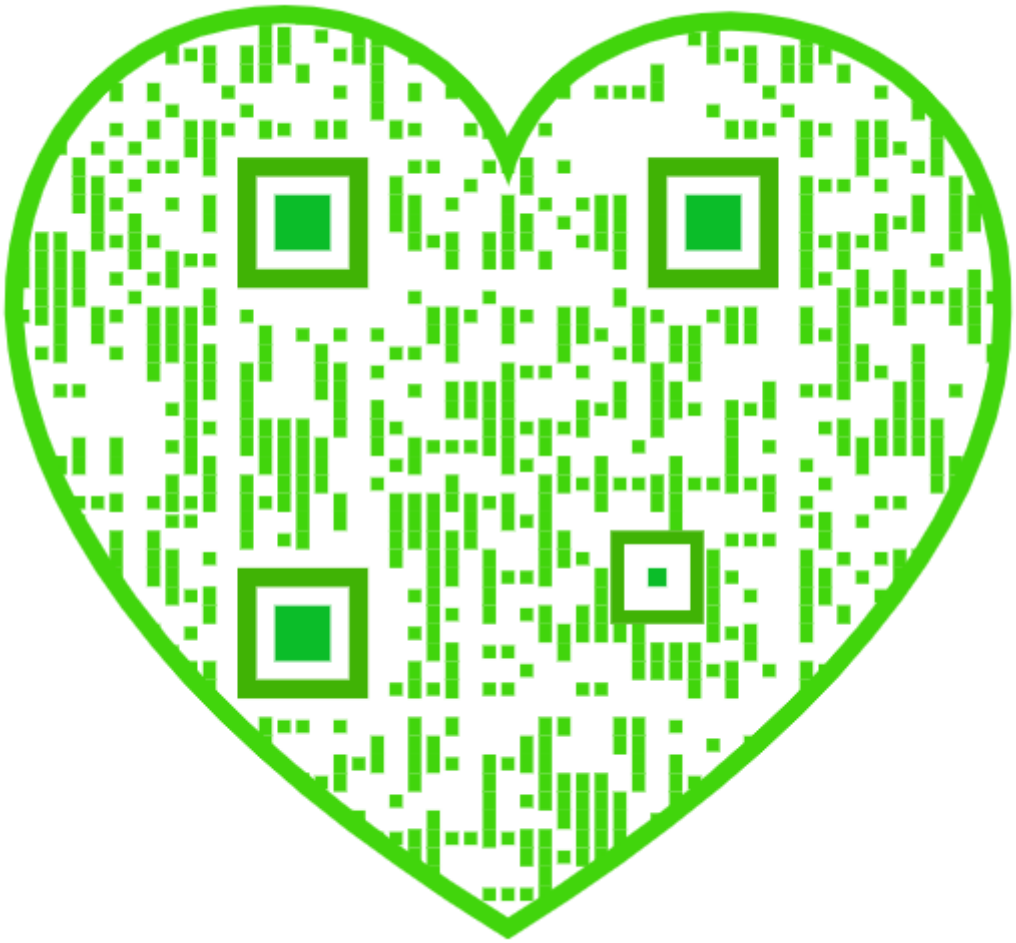

DE NACHTEGAAL

NAAR HANS ANDERSEN

No. 39 VAN DE SERIE LEKENSPELEN
VAN DE V.C.J.C.

UITGAVE
VRIJZINNIG CHRISTELIJKE JEUGD CENTRALE
UTRECHT
1937

BEPALINGEN

aangaande de lekenspelen uitgegeven door de V.C.J.C.

Overschrijven of op andere wijze vermenigvuldigen van de tekst, geheel of gedeeltelijk (rollen!) is niet toegestaan.

Uitlenen van exemplaren ten behoeve van het instuderen van een opvoering is ten strengste verboden.

Opvoering van bovenbedoelde stukken zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is uitdrukkelijk verboden krachtens de auteurswet 1912. Het recht van opvoering kan uitsluitend verkregen worden van de uitgeefster, nadat het verplicht gestelde aantal exemplaren is aangekocht en het eventueel bovendien verschuldigde bedrag voor opvoeringsrecht is voldaan. Voor een herhaling van de opvoering moet steeds opnieuw toestemming van de uitgeefster verkregen worden. Dit geldt ook voor opvoeringen in besloten kring, waarbij de betaling van toegangsprijs door voldoening van contributie of op andere wijze geschiedt.

Overtreding van bovenstaande bepalingen zal gerechtelijk worden vervolgd.

BIJZONDERE BEPALINGEN

DE NACHTEGAAL.

Prijs per boekje *f* 0.45.

Ten behoeve van het instuderen wordt één boekje met 16 rolexemplaren beschikbaar gesteld voor *f* 6.50 (*f* 3.90 voor bij de V.C.J.C. aangesloten organisaties).

Hierna wordt de toestemming voor de eerste opvoering, indien dit tijdig van te voren wordt aangevraagd, kosteloos verleend.

Voor iedere herhaling van de opvoering is per opvoering een bedrag van *f* 5.— (*f* 3.— voor bij de V.C.J.C. aangesloten organisaties) verschuldigd.

DE NACHTEGAAL

TER INLEIDING.

Dit spel is geschreven voor jonge groepen, Vrije Vogels b.v., die het zonder veel voorbereiding ten beste kunnen geven op een feestavond, terwijl het ook wel in een kamp gespeeld kan worden, in een tent of in de open lucht. Bij de opgave van de medespelenden is verschil gemaakt tussen jongens en meisjes, maar zonder bezwaar kan hier travesti toegepast worden; het is b.v. heel wel mogelijk, dat uitsluitend meisjes het spel opvoeren.

Décors zijn praktisch niet nodig. Wel costuums, maar van alles kan gebruikt worden, kimono's, happycoats, etc.; het doet er niet toe of alles wel erg Chinees is, als het maar kleurig is en wat oogt.

Ook is het goed den meespelenden een Chinees uiterlijk te geven door de wenkbrauwen bij te tekenen (de gele gelaatskleur is niet eens nodig) en door snorren op te plakken of te schminken, terwijl eventueel een lange vlecht het geheel kan volmaken.

De hovelingen moeten in bijzijn van den Keizer onderdanig lopen, een beetje voorovergebogen, en met de wijsvingers opgeheven.

Om het gezang van de echte nachtegaal te imiteren zal men wel het beste zijn toevlucht kunnen nemen tot een gramofoon achter de schermen. His Masters Voice heeft onder de nummers B 2469 en B 2470 platen à *f* 1.65, terwijl ook Columbia en Polydor „Nachtegalenzang" hebben opgenomen op platen, die iets duurder zijn. Voor de namaak vogel kan men zich wel behelpen met een goedkoop fluitje uit een speelgoedwinkel.

MEESPELENDEN.

KEIZER.
KAMERHEER.
HOFLEZER.
6 BEDIENDEN.
ARM MEISJE.
2 KOKS.
NACHTEGAAL (alleen een stem).
2 KAMERMEISJES.
12 BURGERS.
2 VISSERS.
LIJFARTS.
HORLOGEMAKER.

Het aantal benodigde spelers kan aanzienlijk bekort worden door b.v. minder Bedienden of minder Burgers te nemen, wat zonder bezwaar mogelijk is; ook kunnen verschillende rollen gecombineerd worden, b.v. die van Hoflezer en Lijfarts, of die van Koks en Vissers.

DE NACHTEGAAL.

EERSTE BEDRIJF.

(Meespelenden: Keizer, Hoflezer, Kamerheer, enkele bedienden.)

In de kamer van den Keizer.

De Keizer ligt op zijn rustbed, rechts, in een boek te lezen; naast het bed staat een tafeltje, waar op veel dikke boeken liggen. Om den Keizer heen staan de bedienden, terwijl de Hoflezer aan zijn voeteneind zit voor te lezen.

KEIZER: Ja, verder.

HOFLEZER: Het slot van den Keizer van China is het mooiste van de wereld *(Keizer knikt tevreden)*, helemaal van teer porcelein; in de tuin zijn de wonderlijkste bloemen, en aan de allermooiste hangen zilveren klokjes. Zo groot is de tuin, dat de Keizer zelf het eind er niet van kent; een groot bos hoort er ook bij met prachtige vijvers, dat zich helemaal tot de glanzende diep-blauwe zee uitstrekt; en daar aan het eind van het bos in de takken van de hoogste denneboom woont een nachtegaal, die zo mooi zingt, dat iedereen, die de vogel hoort, moet toegeven: ja, China is wel mooi, maar de nachtegaal is toch het allermooiste.

KEIZER: Wat, alweer die nachtegaal; alle boeken uit vreemde landen staan er vol van, en ik heb hem nog niet eens gehoord! En dat nog wel in mijn keizerlijk domein, in mijn tuin, en uit een boek moet ik het lezen.
Laat mijn keizerlijken opperkamerheer komen!
(Twee Bedienden gaan weg om den Kamerheer te halen, en komen even later met hem terug. De Keizer bladert in de boeken.)

KAMERHEER: Majesteit, de Keizer?

KEIZER: Keizerlijke opperkamerheer, hier moet een hoogst merkwaardige vogel zijn, die nachtegaal heet; men zegt, dat hij de allermooiste is in mijn groot rijk! Waarom heeft men mij nooit iets over die vogel verteld?

KAMERHEER: Ik heb hem nog nooit horen noemen! Hij is nooit aan het hof gepresenteerd!

KEIZER: Ik wil, dat hij hier vanavond komt en voor mij zingt! Daar weet me de hele wereld, wat ik bezit, en ik weet het niet!

KAMERHEER: Ik heb nooit van hem gehoord, maar ik zal hem wel even zoeken.
(Kamerheer rent de kamer uit, roepende: „nachtegaal, nachtegaal". De Bedienden wuiven den Keizer koelte toe, en schenken hem een drank in; de Hoflezer bestudeert de boeken. De Kamerheer komt weer onrustig de kamer binnen.)

KAMERHEER: Keizer, hij is er niet. Uw keizerlijke Majesteit moet niet alles geloven, dat er geschreven wordt, het is allemaal maar fantasie.

KEIZER: Maar dat boek, waarin ik het gelezen heb, is mij toegezonden door den grootmachtigen Keizer van Japan, en dan kan het geen leugen zijn. Ik wil de nachtegaal horen! Ik beveel, dat hij van avond hier zal zijn, en als hij er niet is, krijgt het hele personeel een week lang geen eten!

BEDIENDEN, KAMERHEER en HOFLEZER: Oei!!
(Allen stuiven uiteen, roepend: „nachtegaal, nachtegaal"; sommigen zoeken onder het bed; anderen zijn de kamer uitgegaan en roepen in de gangen.)

EINDE EERSTE BEDRIJF.

TWEEDE BEDRIJF.

(Meespelenden: Arm meisje, Koks, Kamerheer en Bedienden)
In de keizerlijke keuken.

Achteraan staat een lange tafel, waaraan een paar Koks in pannen staan te roeren. Vooraan links zit een Meisje, dat er armoedig uitziet, messen te slijpen.
Bedienden komen binnen stuiven, roepend: „nachtegaal, nachtegaal, wie heeft de nachtegaal gezien?"

MEISJE *(voor zich heen):* Wat willen ze toch van de nachtegaal?
(Bedienden komen naar haar toe, uitroepend):

1e BEDIENDE: Weet jij er iets van?

2e BEDIENDE: Heb jij van de nachtegaal gehoord?

3e BEDIENDE: Waar is hij?

MEISJE: De nachtegaal? Och, die ken ik zo goed! Vlak bij de zee, een heel eind van hier, woont hij in het dennenbos. Als de vissers 's nachts op zee hun netten inhalen, houden ze op met hun werk, als ze hem horen, en roepen uit: „O, God, wat is dat mooi!" Maar dan moeten ze weer aan hun werk denken. *(Slijpt weer verder.)*

1e BEDIENDE: Maar jij, heb jij hem wel eens gehoord? En weet je precies, waar hij zit?

MEISJE: O, ja, elke avond kom ik er langs, want ik mag altijd wat etensresten naar mijn zieke Moeder gaan brengen; we wonen vlak bij het strand; en als ik dan naar huis ga, en moe ben, en uitrust in het bos, dan hoor ik de nachtegaal zingen en dat is zo prachtig, dat ik er tranen van in mijn ogen krijg, en dan moet ik denken aan de tijd, dat mijn Moeder nog niet ziek was, en wij samen door de bossen liepen.....
(Enkele bedienden pinken een traan weg.)

KAMERHEER: Klein keukenmeisje, ik zal je een vaste aanstelling bezorgen in de keuken en permissie om den Keizer te zien eten, als jij ons bij de nachtegaal kunt brengen, want die is voor van avond aan het hof ontboden.

MEISJE: Goed, dat wil ik wel doen, maar het is een heel eind en we moeten heel stil zijn, anders wordt hij bang. Laten we dan dadelijk maar gaan, het wordt nu donker, en tegen de avond zingt hij op zijn mooist.
(Allen gaan de keuken uit).

EINDE TWEEDE BEDRIJF.

DERDE BEDRIJF.

(Meespelenden: Arm meisje, Kamerheer, Koks, en Bedienden, Nachtegaal).

In het bos van de keizerlijke tuin.

Het is tamelijk donker. Alle Bedienden, onder wie ook de Koks en de Kamerheer, komen één voor één van rechts op, het Meisje gaat hen voor; ze lopen op de tenen; allen, behalve het Meisje, dragen een lampion. Links verdwijnen ze van het toneel en komen dan, achter langs het

achterdoek lopend, rechts weer op, zodat het lijkt, alsof ze een ontzaglijk lange rij vormen. Het meisje loopt dan natuurlijk niet telkens mee rond. Na enkele ogenblikken klinkt het geloei van koeien; het gezelschap staat stil.

1e BEDIENDE: O, daar hebben we hem!

2e BEDIENDE: Merkwaardig, wat een kracht heeft zo'n klein dier toch.

3e BEDIENDE: Ik heb hem beslist toch al eens eerder gehoord.

MEISJE: Nee, dat zijn de koeien, we zijn nog een heel eind er vandaan.
(Ze lopen weer door; na een poosje hoort men het gekwaak van kikkers).

4e BEDIENDE *(eventueel 1e Bediende):* Nu hoor ik hem.

5e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* Verrukkelijk!

6e BEDIENDE *(eventueel 3e Bediende):* Het zijn net kerkklokjes.

MEISJE: Nee, dat zijn de kikkers; maar nu denk ik toch wel, dat we hem gauw te horen krijgen.
(Ze lopen weer verder, en nu klinkt het gezang van de nachtegaal).

MEISJE: Dat is hij, hoor, hoor, en daar zit hij.
(Ze wijst naar links, waar achter de toneelwand de boom met er boven in de Nachtegaal verondersteld wordt te staan; allen zijn nu ook naar links, nog op het toneel, samengestroomd.)

KAMERHEER: Hoe is het mogelijk; zo had ik mij hem niet voorgesteld!

1e BEDIENDE: Wat ziet hij er gewoon uit.

2 BEDIENDE: Hij is vast van kleur verschoten, nu hij van zoveel voorname mensen bezoek krijgt.

MEISJE: Kleine nachtegaal, onze genadige Keizer zou graag willen, dat je voor hem zong.

NACHTEGAAL: Met het grootste genoegen *(zingt weer verder.)*

3e BEDIENDE: Kijk dat keeltje eens.

4e BEDIENDE: *(eventueel 1e Bediende):* Wat spant hij zich in.

5e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* Dat we hem niet eerder gehoord hebben!

6e BEDIENDE *(eventueel 3e Bediende):* Wat zal hij een succes hebben aan het hof!

MEISJE: Hier is de Keizer niet, kleine nachtegaal; maar zou je niet bij hem in het paleis willen komen?

KAMERHEER: Voortreffelijke, kleine nachtegaal — het is mij een groot genoegen U te mogen uitnodigen tot het bijwonen van een avondfeest ten hove, waar U zijn keizerlijke genade met Uw charmant gezang zult betoveren.

NACHTEGAAL: Ik hoor eigenlijk in het bos thuis, en hier zing ik ook liever.

MEISJE, Och, nachtegaal, kom maar naar het paleis; de Keizer heeft het zo graag; dan kun je in de pereboom voor het raam van den Keizer zingen.

NACHTEGAAL: Ja, als de Keizer het wil, vooruit dan maar.

MEISJE: Laten we dan meteen maar gaan. Zo, langs deze weg moeten we terug.
(Allen links af.)

EINDE DERDE BEDRIJF.

VIERDE BEDRIJF.

(Meespelenden: Keizer, Kamerheer, Bedienden, Kamermeisjes, Arm meisje, Nachtegaal, Burgers, Vissers.)

In de kamer van den Keizer.
Bedienden zijn bezig de vloer op te boenen, stoelen af te stoffen, etc. Als ze hiermee klaar zijn en allen op een rij zijn gaan staan, komt de Keizer in vol ornaat binnen, loopt op zijn rustbed toe en gaat daar liggen. Bedienden komen op hem af en schikken zijn kleren. Het Meisje is achter den Keizer aan binnengekomen en is bescheiden bij het raam gaan staan.

KEIZER: Nu kan het wel beginnen.

MEISJE: *(tot Nachtegaal, die verondersteld wordt in een boom voor het raam, links, te zitten):* Nachtegaal, de Keizer is er, wil je nu beginnen.

NACHTEGAAL *(begint te zingen.*
Allen luisteren eerbiedig, ook de Keizer, die zo geroerd wordt, dat de tranen hem over de wangen rollen).

KEIZER: O, nachtegaal uit mijn keizerlijke tuin, wat was dat mooi! Hoe kan ik je belonen. Ik zal je de hoogste keizerlijke ridderorde geven!

NACHTEGAAL: O, nee, dat hoeft niet. Ik heb tranen in de ogen van den Keizer gezien, dat is voor mij het kostbaarst bezit! De tranen van een Keizer hebben een wonderlijke macht! Ik ben nu genoeg beloond. *(Nachtegaal zingt weer verder).*

1e KAMERMEISJE: O, wat is hij beminnelijk !

2e KAMERMEISJE: En hoe coquet!

KAMERHEER: Waarlijk een gezang den Keizer waardig.
(Allen mompelen goedkeurend. De Kamermeisjes nemen water in de mond en proberen gorgelend de nachtegaal na te doen.
Een Bediende komt binnen met een groot pak, waarop „nachtegaal" staat, en brengt dit aan den Keizer.)

BEDIENDE: Vergun me, keizerlijke Majesteit, dit U aan te bieden. Het is gezonden door den Keizer van Japan.

KEIZER: Dat is zeker een nieuw boek over onze beroemde vogel.
(De Kamerheer helpt hem het touwtje los te maken. In het pak blijkt een nagemaakte nachtegaal te zitten, versierd met kleurige edelstenen.)

KEIZER: Och, nog een nachtegaal!

KAMERHEER: Deze kunnen we opwinden.

KEIZER: Nu moeten ze samen zingen. Wat zal dat een duet worden!
(De Nachtegaal, buiten, begint te zingen; de kunstvogel wordt opgewonden, en gaat spelen. Allen luisteren aandachtig, maar laten al gauw merken, dat ze het duo niet mooi vinden.)

1e BEDIENDE: Ik geloof, dat het niet zo mooi klinkt samen.

2e BEDIENDE: Het lijkt me een beetje ongelijk.

3e BEDIENDE: *(eventueel 1e Bediende):* Ze zijn uit de maat.

4e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* Ze letten niet op elkaar.

1e KAMERMEISJE: Het klinkt vals.

2e KAMERMEISJE: Het is afschuwelijk!

KAMERHEER: Het is niet de schuld van de vogel van den Japanschen Keizer, want die is buitengewoon maatvast.

KEIZER: Laat deze maar eens alleen zingen.
(De vogel wordt opgewonden, en begint te zingen. De Bedienden komen er omheen staan. Aan het raam wuift het Meisje de echte Nachtegaal, die wegvliegt, na, en dan gaat ze, niet opgemerkt door de anderen, de deur uit. Als het deuntje uit is:)

1e BEDIENDE: Och, hoe mooi!

2e BEDIENDE: Hoe roerend!

3e BEDIENDE *(eventueel 1e Bediende):* Wat maatvast!

4e BEDIENDE: *(eventueel 2e Bediende):* En zo correct!

KEIZER: Nu moet hij nog eens zingen met de andere samen.
(De Kamerheer windt hem weer op en gaat naar het raam).

KAMERHEER: De andere is weg.

1e BEDIENDE: Wát is er?

2e BEDIENDE: Is hij weggevlogen?

KEIZER: Wat betekent dat nu? Hoe durft hij!

1e KAMERMEISJE: Zeker jaloers geworden.

2e KAMERMEISJE: Ja, want deze ziet er veel mooier uit.

3e BEDIENDE *(eventueel 1e Bediende):* Hoogst brutaal!

4e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* En wel zeer brutaal!

KEIZER: Ja, de beste hebben we nog. Laat hem nu nog maar eens alleen zingen.
(De vogel wordt weer opgewonden, allen komen er omheen staan en wiegen mee met de maat van de muziek.)

KEIZER: Subliem!

1e BEDIENDE: Men kan het bij hem veel beter volgen, dan bij de andere.

2e BEDIENDE: Men weet hier, wat er komen zal.

3e BEDIENDE *(eventueel 1e Bediende):* Alles is bij hem al bepaald.

4e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* Dit is ook veel beter te begrijpen.

KAMERHEER: Mijne heren, deze vogel is niet alleen wat zijn uiterlijk betreft te verkiezen boven de nachtegaal uit het bos, maar ook zijn innerlijk is veel beter. Hij is zuiverder, alles is bij hem geregeld; zo is het en zo blijft het; men kan alles verklaren en nagaan met het menselijk verstand.
(De aanwezigen knikken instemmend.)

KEIZER: Nu geef ik ook aan het volk verlof de nieuwe nachtegaal te horen. Zet de vogel vlak bij het raam, en laat de mensen langs komen om naar hem te luisteren.

KAMERHEER *(loopt met de vogel naar het raam):* Luistert, onderdanen van zijn keizerlijke Hoogheid, den Keizer van China; komt kijken en luisteren naar de wondervogel, het geschenk van onze kennis, den Keizer van Japan, thans eigendom van zijn Doorluchtigheid, onzen Keizer.
(De vogel wordt opgewonden en begint te zingen. Langs het raam komen de Burgers, die op verschillende manieren hun bewondering te kennen geven.)

BURGERS: O, wat mooi!
Beeldig!
Echt keizerlijk!
Leve de Keizer!
Leve de keizerlijke vogel!
Leve de nachtegaal!
Wat een nachtegaal!
Wat een geluid!
En kijk eens, hoe mooi hij eruit ziet!
Die edelstenen!
Hoe kan het zo bestaan!
Luister toch, wat prachtig!
(Tenslotte komen er twee vissers langs.)

1e VISSER: Het klinkt wel aardig.

2e VISSER: Het lijkt ook wel.

1e VISSER: Maar er ontbreekt iets aan.

2e VISSER: Ja, wat ontbreekt er aan?

EINDE VIERDE BEDRIJF.

VIJFDE BEDRIJF.

(Meespelenden: Keizer, Kamerheer, Bedienden, eventueel Kamermeisjes, Lijfarts, Horlogemaker.)

In de kamer van den Keizer.
De Keizer ligt op zijn rustbed. Enkele Bedienden staan om hem heen. Allen luisteren naar het gezang van de kunstvogel, die wordt opgedraaid door den Kamerheer, en allen proberen mee te zingen.

ALLEN: Zi, zi, zi, kloekkloekkloek.
(Er springt iets binnen in de vogel en de muziek houdt op; een ogenblik kijken allen elkaar verbaasd aan, dan springt de Keizer van zijn bed af en rent op de vogel toe.)

KEIZER: Mijn lijfarts!

KAMERHEER *(Tegen 1e Bediende):* Roep den keizerlijken lijfarts! *(1e Bediende weg.)*

2e BEDIENDE: Och, wat een zonde!

3e BEDIENDE *(eventueel 1e Kamermeisje):* Als hij maar weer gauw goed wordt!

4e BEDIENDE *(eventueel 2e Kamermeisje):* Als de dokter hem maar beter maakt.

LIJFARTS *(komt met 1e Bediende binnen in witte jas, met instrumententas):* Keizerlijke Hoogheid, hier ben ik.

KEIZER: Mijn vogel! De nachtegaal.

LIJFARTS *(bekijkt de vogel aandachtig, maar niet hoopvol):* Majesteit, ik ben bang, dat ik hier weinig hulp kan bieden. Misschien de horlogemaker wel?

KAMERHEER *(tegen 1e Bediende):* Haal den horlogemaker! *(1e Bediende weg. De lijfarts legt de vogel de stetoscoop aan en beklopt hem, maar schudt hulpeloos*

het hoofd. Dan komt met den 1e Bediende de Horlogemaker binnen met een gereedschapskist.)

HORLOGEMAKER: Mijnheer de Keizer, hier hebt U me.

KEIZER: Mijn vogel! Red de nachtegaal toch!

(De Horlogemaker prutst wat aan de vogel, schudt bedenkelijk het hoofd en probeert verschillende instrumenten. Iedereen is vol spanning.)

1e BEDIENDE: Als hij toch maar weer beter wordt!

2e BEDIENDE: Het schijnt wel moeilijk te zijn.

3e BEDIENDE *(eventueel 1e Bediende):* Verbeeld je, als hij nooit meer kon zingen.

4e BEDIENDE *(eventueel 2e Bediende):* Dat zou toch te vreeselijk zijn.

(Eindelijk is de Horlogemaker klaar gekomen, ofschoon duidelijk te zien is, dat hij niet tevreden is.)

HORLOGEMAKER: Keizer, nu is hij weer zo goed en zo kwaad als het kan op de been; de oude zal hij wel nooit meer worden; zijn binnenwerk raakt versleten; het mecaniek is geforceerd en dat komt niet meer goed. Nou ja, het is eigenlijk nou ook nog wel mooi; alleen U zult er wat zuiniger mee moeten zijn. Hij mag maar één keer in het jaar meer zingen!

ALLEN: Eén keer in het jaar!

EINDE VIJFDE BEDRIJF.

ZESDE BEDRIJF.

[Meespelenden: Keizer, Bedienden (in het begin twee, aan het eind meer), Nachtegaal.]

Vijf jaar later.
In de kamer van den Keizer.
De Keizer ligt op zijn ziekbed, in een wit kleed, en met de kroon op zijn kussen; zijn keizersmantel hangt over een stoel naast zijn bed. Half wakker staart hij voor zich uit. Er is geen licht in de kamer maar door het raam valt het maanlicht naar binnen. Twee Bedienden fluisteren bij de deur.

1e BEDIENDE: Lang zal hij het nu niet meer maken.

2e BEDIENDE: We zullen wel gauw een anderen Keizer moeten kiezen.

1e BEDIENDE: Hoe lang is hij nu al ziek?

2e BEDIENDE: Een jaar is hij al niet meer van zijn bed geweest.

1e BEDIENDE: Maar eigenlijk is het al vijf jaar geleden begonnen.

2e BEDIENDE: Ja, weet je nog wel, die ene avond.

1e BEDIENDE: Ja, toen die nachtegaal.....

2e BEDIENDE: St,..... ja, toen de vogel kapot ging.

1e BEDIENDE: Och, wat heeft hij zich dat toen aangetrokken!

2e BEDIENDE: Zou die vogel uit het bos nog bestaan?

1e BEDIENDE: Ik weet niet. Maar zullen we nu maar weggaan? Hij slaapt, geloof ik.

2e BEDIENDE: Ja, we zullen hem maar alleen laten.

(Bedienden gaan weg. De Keizer woelt onrustig en kreunt.)

KEIZER: Ga weg, dood, ga weg!
Muziek! Verdrijf hem, de dood!
Muziek dan toch!

(Van buiten klinkt het gezang van de echte Nachtegaal. De Keizer zucht diep en wordt rustiger.)

KEIZER: Och, mijn lieve, kleine bosvogel; dank je wel. Ik geloof, dat je de dood verdreven hebt. Ga maar door, vogeltje, ga maar door! Wil je wel? Och, wat ben ik dom geweest, dat ik liever naar die kunstvogel luisterde. Dank je wel, nachtegaal. Hoe kan ik je toch belonen?

NACHTEGAAL: Je hebt me al beloond. Ik heb de eerste keer, dat ik voor je zong, tranen in je ogen gezien, en dat vergeet ik nooit. Maar ga nu slapen en word weer gezond en sterk! Ik zal voor je zingen. En als je dan morgen wakker wordt, ben je weer beter.

(De Nachtegaal zingt, de Keizer valt in slaap.
Het wordt langzaam lichter.
Dan wordt de Keizer weer wakker.)

KEIZER: Nachtegaal, ben je daar nog steeds? Nachtegaal, ik ben weer beter! Vogeltje, zul je nu altijd bij me blijven. Dan hoef je alleen maar te zingen, als je zelf wilt. En ik zal je de prachtigste kooi geven.

NACHTEGAAL: Beste Keizer, laat mij maar vrij rondvliegen. Maar elke avond, als je alleen bent, kom ik hier bij het raam voor je zingen; dan zal ik zingen van de gelukkigen, en van hen, die het moeilijk hebben, van goed en kwaad zal ik zingen; want een kleine vogel vliegt overal heen, naar den armsten visser en naar den rijksten Keizer. Van je hart, Keizer, houd ik meer dan van je kroon; en toch..... met een kroon kun je wonderen doen; alleen je moet goed kunnen denken, en veel moet je weten; en dat zal ik je dan 's avonds komen vertellen. En zeg dan maar aan niemand, dat je je wijsheid hebt van een kleine nachtegaal! Dag, Keizer!

KEIZER: Duizend keer dank, kleine nachtegaal!

(De Keizer stapt uit bed en doet zijn keizersmantel om. Dan gaat de deur open en op hun tenen komen alle Bedienden binnen om naar den zieken Keizer te kijken.)

KEIZER: Goede morgen!

EINDE.

Op aanvraag is bij het Centraal Secretariaat, Nieuwegracht 27, Utrecht, gratis verkrijgbaar een catalogus van de overige door de V.C.J.C. uitgegeven spelen.

//

Spelen kunnen ter inzage worden aangevraagd, maar worden slechts verzonden, nadat daarvoor *f* 0.25 voor vergoeding van porti- en administratiekosten in postzegels of per giro is toegezonden.

//

Adviezen voor het opvoeren van spelen, over costuums of patronen daarvoor worden tegen vergoeding van portikosten gegeven door den speladviseur van de **Commissie voor Lekenspel der V.C.J.C.** en moeten in afzonderlijk schrijven worden gezonden aan het Centraal Secretariaat.

//

Alle betalingen s.v.p. op giro 121608 van het Centraal Secretariaat der V.C.J.C., Utrecht.

Alle correspondentie aan haar adres: Nieuwe Gracht 27.

201091_036

_lek001nach01

De nachtegaal, naar Hans Andersen

UITGAVE VRIJZINNIG CHRISTELIJKE JEUGD CENTRALE – UTRECHT